

Tretia pôstna nedeľa (cyklus C): obráť sa každý deň

Komentár na tretiu pôstnu nedeľu. „Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytneš.“ Tento pôstny čas môže byť tým „ešte jedným rokom“, ktorý nám Pán udelí na uskutočnenie obrátenia nášho srdca.

Evanjelium (Lk 13, 1-9)

Niektorí z tých, čo tam boli v tom čase, rozprávali mu o Galilejčanoch,

ktorých krv Pilát zmiešal s krvou ich obetí. On im povedal:

„Myslíte si, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní Galilejčania, keď tak trpeli? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete. Alebo si myslíte, že tí osemnásti, čo na nich padla veža v Siloe a zabila ich, boli väčší vinníci ako ostatní obyvatelia Jeruzalema? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne.“

A povedal toto podobenstvo:

„Ktosi mal vo vinici zasadený figovník a prišiel hľadať na ňom ovocie, ale nenašiel. Preto povedal vinohradníkovi: ‚Pozri, už tri roky chodím hľadať ovocie na tomto figovníku, a nič nenachádzam. Vytni ho! Načo ešte aj zem vyčerpáva?‘ On mu odvetil: ‚Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím.“

Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytneš.“

Komentár

Ako to často býva v rodinných rozhovoroch alebo v skupinke priateľov, aj Ježiš a jeho učeníci komentovali aktuálne udalosti. V tomto úryvku evanjelia sa spomínajú dve udalosti, ktoré otriasli všetkými obyvateľmi Jeruzalema: nevyberavé potlačenie pokusu o vzburu Pilátovými vojakmi, ktoré sa skončilo brutálnou smrťou niekoľkých Galilejčanov, nesúcich obeť Pánovi do chrámu, a hrozné nešťastie náhleho zrútenia veže v oblasti Siloe, po ktorom zostalo pod troskami pochovaných osemnásť ľudí (porov. Lk 13, 1-5). Na uliciach nechýbali výklady všetkého druhu, najmä preto, že hlboko zakorenené ľudové

presvedčenie hovorilo, že ak niekoho postihlo nejaké zlo, muselo to byť preto, že urobil niečo zlé, a preto ho Boh potrestal.

Ježiš považuje za samozrejmé, že tento názor je nesprávny a že nemá zmysel hľadať vinu v obetiach takýchto nešťastí. Naopak, tieto tragické udalosti nabádajú k zamysleniu. Ľudský život je krehký a aj pri dobrom zdraví môže smrť prísť, keď to najmenej čakáme. Tí, ktorí si nikdy nekladú otázku, či pred tvárou Boha konajú správne, ani neuvažujú o tom, že by mali niečo zmeniť, môžu byť zaskočení a nestihnú zareagovať. Prípadný výskyt nečakaných výbuchov násilia, nehôd alebo prírodných katastrof je kontrolou reality, ktorá ľudí prebudí z otupenosti života, akoby Boh neexistoval, a podnieti ich k obráteniu, aby obnovili svoju vlastnú existenciu. Tí, ktorí so skrúšeným srdcom poskytujú prostriedky na

prekonanie hriechu, deaktivujú najväčší dôsledok zla, večnú smrť, a zároveň budujú lepší svet. Toto je jediný múdry a zodpovedný postoj, ktorý môže zabrániť najväčším nešťastiam.

Je pravdepodobné, že v ľudových komentároch k týmto udalostiam si popri myšlienke, že „niečo zlé museli urobiť“ obeť, niektorí vydýchli úľavou, keď ich zachránila myšlienka, že „všetko robím správne“. Žiaľ, táto veľmi ľudská reakcia je aktuálna aj dnes: koľkokrát po sťažnostiach na to, aký je svet zlý a aké problémy trápia spoločnosť, známe osobnosti v piesňach, filme alebo politike pri rozhovore povedia, že „nemám čo ľutovať“!

Učiteľove slová sú podnetné na zamyslenie. Ježiš nás vyzýva, aby sme zmenili svoje srdce, aby sme uvažovali o radikálnej zmene cesty svojho života, zanechali spoluúčasť

na zle a pokrytecké výhovorky, aby sme odhodlane kráčali po ceste evanjelia. Jeho učenie nie je určené len tým, ktorí sú ďaleko od Boha, v nádeji, že zareagujú, ale predovšetkým tým, ktorí si potichu myslia: „Som dobrý, veriaci, dokonca celkom praktizujúci“. Podobenstvo o neplodnom figovníku je adresované všetkým, ktorí sa cítia dobre na Pánovom poli, ale neprinášajú ovocie (porov. Lk 13, 6-9). Keby nás Pán teraz zavolať do svojej prítomnosti, mohli by sme sa pýtať sami seba: Išli by sme s radosťou, s rukami plnými ovocia, ktoré by sme mu ponúkli? Sme naplnení skutkami vykonanými z lásky, alebo nám náš egoizmus a nedostatok štedrosti bráni dať mu všetko, čo očakáva?

Aj keď je naša odpoveď skromná, Boh má veľkú trpezlivosť, ale táto neplodnosť sa nesmie predlžovať. Vinohradník v podobenstve žiada pred vyklčovaním figovníka o ročné

predĺženie, aby mu dal poslednú šancu. Tento pôst môže byť tým „ešte jedným rokom“, ktorý nám Pán udelí, aby sme mohli uskutočniť zmenu, ktorá nás čaká. Ako hovorí pápež František, „nikdy nie je neskoro na obrátenie, nikdy! Do poslednej chvíle: Božia trpezlivosť nás čaká (...) Nikdy nie je neskoro na obrátenie, ale je to naliehavé, je to teraz! Začnime dnes“.

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-3-cuaresma/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-3-cuaresma/)
(26.03.2025)